

из официално писмо прѣдз единъ сѣдейскый писарь или прѣдз нѣ-
кой консула; а това продаваніе става или за цѣлость-тѣ или
за единъ часть отъ корабль что е въ пѣтуваніе или въ нѣкое
пристанище. А купувачи-тѣ за да сѣ счѣте за прѣтѣжатели
на корабль-тѣ трѣба спорѣдъ Еленскый мореплавателный
законъ да сѣ запише като такъвъ въ корабельный протоколъ на
прилично-то пристанище.

Продаваніе-то на корабль прѣдъ пѣтуваніе-то и не поврѣжда
продавачовы-ты кредиторы слѣдовательно и подиръ продаваніе-то
на корабль-та и иѣйно-то оцѣненіе остава вѣскога подъ поръчи-
тельство-то на рѣченны-ты кредиторы, кои-то можѣть, ако почитѣть
за прилично да нападиѣть това продаваніе като прѣвѣстително.

Вичкы-ты корабль можѣть да сѣ секвестрира (сторать
запѣтъ) и да сѣ продадѣтъ сѣдейскы за исплащаніе на дългове-ты
низ или на дългове-ты прѣтѣжатели.

Корабль, кога-то е готова да тръгне на пѣть не може да
сѣ секвестрира, освѣнь кога-то е за дълъгъ станѣлъ възъ прѣдѣ-
жаще-то пѣтуваніе, из и въ тоа случай кога-то сѣ даде поръ-
чителство за такъвъ дълъгъ забранавасѣ секвестро-то.

Корабль сѣ кромъ че е готова да тръгне на пѣть,
кога-то корабельничанникъ-тѣ има вече въ рѣцѣ вичкы-ты нуж-
ды писма за отпѣтуваніе.

III. ЗА КОРАБЛЕНИ ПРИТѢЖАТЕЛИ. *)

§. 53. Кои сѣ считать за корабельны прѣтѣ-
жатели, и тѣхны дължности и права. — Не е до-

*) Вижѣ чл. 216. и проч. на тръг. Еленскый Законъ и за-
повѣдь-тѣ отъ 15 Декемвриа 1836 за послѣдъ на тръговко-
то мореходство.